

[Finansministeren.]

gen af reglerne herom kræver nærmere overvejelser, og det er derfor hensigten at fremkomme med forslaget under behandlingen af det nu fremsatte forslag.

Det tredje væsentlige punkt i lovforslaget vedrører reglerne om afregning af forskelsbeløb til kommunerne i forbindelse med slutopgørelsen. Dette forslag er resultatet af indenrigsministerens forhandlinger med kommunerne.

Forskelsbeløbene fremkommer, hvor de samlede månedlige forskudsudbetalinger til kommunen er mindre end den skat, kommunen har krav på efter slutopgørelsen. Efter de gældende regler udbetales forskelsbeløbet den 1. november i det år, hvor slutopgørelsen finder sted. Efter forhandlinger med de kommunale organisationer er der opnået enighed om, at afregningen af en vis del af forskelsbeløbet sker over en 3-årig periode. Forslaget må ses som et led i bestræbelserne for at dæmpe væksten i den økonomiske aktivitet i den offentlige sektor. Om de nærmere enkeltheder tillader jeg mig at henvise til de udførlige bemærkninger.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det fremsatte lovforslag til velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til militær straffelov.

(Lovforslaget (nr. 116) findes i tillæg A. sp. 2081, fremsættelsen i tidenden sp. 2812).

Tredje næstformand (From): Sammen med denne sag foretages den følgende dag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til militær retsplejelov.

(Lovforslaget (nr. 117) findes i tillæg A. sp. 2115, fremsættelsen i tidenden sp. 2812).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Hjortnæs: De to lovforslag, vi her skal behandle, har på forhånd været gjort til genstand for en offentlig debat og vurdering. Fagbladet for Seniorsergenter og Stampersonel betegner den militære straffelov som overflødig og siger samtidig, at loven er præget af det sorteste bagstræb. Modsat har adskillige officerer udtrykt ønske om at bevare den nugældende ordning, og man taler om, at konsekvenserne af at vedtage de foreslåede lovændringer bliver en forringet disciplin, en mindre omhyggelig sagsbehandling og en bekostelig administration med nyansættelser af auditører og af auditørassistenter. Det er klart, at en så alvorlig kritik kan man ikke uden videre feje af bordet, og det er helt nødvendigt at gå ind i en seriøs drøftelse af alle de principielle problemer, der ligger i sagen.

For det første: hvorfor skal vi have en særlig militær straffelov, der jo har karakter af en tillægslov til den borgerlige straffelov? Hvis jeg ikke husker meget galt, var de forseelser, som i min værnepligtstid blev ramt af en kriminalretlig reaktion, først og fremmest gentagne udeblivelser og grove former for pligtforsømmelser, endvidere respektstridig optræden af mere alvorlig karakter samt grove vagtforseelser og beruselse i tjenesten. Der er således tale om forseelser, som man uden for det militære system ikke kan ramme med straf eller med en anden kriminalretlig reaktion.

Selv om de foreliggende lovforslag lægger op til en afkriminalisering ved at afskaffe vagtarrest og kvarterarrest og erstatte disse straffe med disciplinarmidler, vil der utvivlsomt også fremover finde så grove forseelser af nævnte karakter sted, at de efter de almindelige kriterier vil blive ramt med en straf af hæfte eller fængsel.

Hertil kommer, at betingelsen for, at man overhovedet kan anvende disciplinarmidler, er, at der foreligger en strafbar handling, dvs. en af de forseelser, som i den militære straffelov er betegnet som en handling, der kan rammes med en kriminalretlig reaktion.